

LA GUERRA EUROPEA

Els aliats han avençat en alguns indrets de França Segueix l'encarniat combat entre el Vístula i el Wartha.-Els russos porten gran ventatja Derrota austríaca al E. de Cracovia.-Les pèrdues de austríacs i alemanys són considerables

Cròniques del Plata

(Del nostre corresponent)

La mort dels expresidentes general Roca i Doctor Urriburu. -- Dol nacional. -- Manifestacions públiques

En aquesta època que els esperits viuen en contacte sobrenatural, fixa l'atenció en el desenvolupament de la guerra que assola la major part de l'Europa, qualsevol notícia que no sigui relació directa amb ella perd tot l'interès que en una altra època hauria tingut. No obstant això, quan el passat dilluns la gent corria adevallada cap a les redaccions de «La Nació» i «La Prensa», cridada pel terratrèmol de bombes potentíssimes en la primera i per la persistent estridència de la sirena en la darrera, que avisaven, als catalans de la metròpoli de que un fet de transcendència acalorada produïa-se. Malgrat i tanmateix tot hom en busca de noves de la guerra, al trobar-se davant la notícia que donava compte de la mort del tinent general don Juli A. Roca, la multitud no se sentí de desconcertada i reconegué, sobre tot, la part argentina d'aquesta multitud, que la nova de la mort de l'eminent patriota, representava dolorosament una pèrdua gran per la República. Don Juli A. Roca havia ocupat diverses vegades la presidència de la República, cas únic en l'història de l'Argentina.

El primer moviment del poble al conèixer la mala nova fou d'estupor. El general Roca s'havia donat ja més que adevallada pel creixent pla de la seva vida dos dies que el poble l'havia vist passejar pels jardins de Palermo. Era tant l'optimisme que la seva figura sempre joventava, que fins la mort l'ha sorprès quan els seus amics polítics pensaven en invertir-lo de nou — en el vinent període 1916-1922 — amb la més alta autoritat nacional per a veure de renejar l'actual dolorosa situació del país.

Passat aquest primer moviment de pànic, ha vingut el de la justícia i a més la diversitat del gran estadista argentí, han aplegat llurs veus en el clor d'alguns per la seva memòria. És que la figura d'aquest gran home públic, és la d'un home que quedava d'aquell estol de patriotes que acabaven amb la època de revolucions i lluites que encara perdurava en la vida de la major part de pobles sud-americans, encaminant la de l'Argentina per les vies del dret i enriquant el poder amb tota la força de la nació. La vida del general Roca omple la història d'aquesta República des de la finalització de la segona terçera del segle passat, fins, a nostres dies. Al general Roca se deuen, en primer lloc la sobirania real de la República en tota la extensió del seu territori. El fou qui esment ministre de la guerra, comandà la expedició coneguda per la «Conquesta del Desert» que reeixí completament la província de Buenos Aires i alguns territoris nacionals, de les tènues àrees, les freqüents incursions dels quals en els territoris conquisos i habitats per gent civilitzada portaven la devastació i la desolació en aquests territoris; iniciades que, després de la expedició suària mentada, no tornaven a produir-se perquè amb ella la d'adividat fou arrelgada fins a les oposades vessants del Rio Negro.

Al general Roca, malgrat haver sortit de l'exèrcit, se deu també l'emboliment del poder dret i durant tota la seva primera presidència (1880-1886) dedicà a aquest fi sos majors esforços a fi de reduir la insubordinació armada a la seva justa missió de defensa de la pàtria cosa que arribà a aconseguir, puix des d'aquella data l'exèrcit argentí no ha donat cap cop d'Estat, ni pronunciament, i en tots temps ha sigut el braç armat del poder constituït i de la República.

Però la Argentina, al general Roca li deu encara quelcom més i més important que les dugués obres esmentades. L'actual pla i bona armonia de les Repúbliques sud-americanes és deguda únic i exclusivament a la acció pacífica i germanadora de l'home la mort del qual avui plora l'Argentina. Durant tota la seva vida, i d'una manera especial en els últims de la seva segona presidència (1898-1904), qu'és quan se fixaren els límits amb Xile i es liquidaren

les qüestions pendents amb el Brasil, — actes que vingueren a lligar amb l'agos de bona amistat les tres primeres nacions sud-americanes, — procurà sempre estreçar els laços de germanor entre elles amb una política constant, aprofitant per aquest fi, fins les bones amistats particulars amb que comptava entre els prohoms d'aquests països veïns.

No és estrany, doncs, que el poble argentí, que sempre reconegué lo molt que devia al general Roca, a l'hora de la seva mort s'hagi recordat dels seus meritis i serveis, acompanyant els actes de trasllat del cadavre del malanyat expresident, de importants manifestacions de dol, en les quals hi prengueren part totes les claus socials així com representacions ben notables de les colònies estrangeres. La col·lectivitat espanyola sobre tot hi assí en gran nombre doncs no podrà oblidar que ell, fill d'argentins, però descendent de catalans, fou qui per un decret presidencial, suprimí de l'Himne argentí, dos versos denigrants per a la pàtria espanyola.

No extingí encara el dol nacional per la mort del general Roca, la implacable dal·laira, que sembla voler-se complaure en seglar les vides d'altres prohoms argentins, ha fet nova presa.

Ahí, diumenge, va morir el doctor Josep E. Urriburu qui essent vice-president de la República en el període de 1892 a 1898, ocupà la presidència des de l'any 1894 després de renunciar-la el doctor Luis Sáenz Peña, fins a la terminació del període. Si bé la personalitat del doctor Urriburu no tingué en la vida d'aquesta nació el relleu del general Roca, la seva presidència tingué la fortuna de portar la pau als esperits encara no calmes després del desastre de 1890, i va saber encaminar els destins d'aquesta República cap a l'era de prosperitat que disfrutà fins l'any del Centenari, preparant la tornada al poder del general Roca amb lo qual s'acabà d'aferrar la pau interior.

El doctor Urriburu tenia també il·luminats de niçaga catalana. Els nets d'aquest eminent home públic eren fills del malanyat patriota català En Lluís Calsells, qui fou en vida una de les primeres personalitats de la nostra col·lectivitat i al seu generós desprendiment se deu que el Centre Català, el Montepío de privà, puix en les darreries de la seva vida, Monserat i l'ambaixada i el consolat espanyols estiguin instal·lats en casa pròpia a tal objecte la hermosa casa que ocupen actualment.

Avui s'ha efectuat el trasllat del cadavre a la Casa del Govern i el poble ha format en columna d'honor darrera del cofre mortuori. L'acte de l'enterrament que tindrà lloc demà promet constituir una manifestació de dol més important encara, ja que el Poder executiu ha declarat inhàbil el dia de demà, i ha determinat rendir al difunt els honors de president en exercici tal com se feu per la mort del general Roca. Que la terra els sia lleu als dos prohoms varons que avui plora l'Argentina, la vida dels quals estigué sempre consagrada a la soltes de la pàtria. Per això la pàtria en la hora de la seva mort exterioritzà tot el seu dolor que sabem fer nostre els bons amics d'aquesta terra.

M. BALMAS JORDANA

Buenos Aires, 26 d'octubre de 1914.

CANÇONER

CORRANDA

El grà de moresca, també
té la seva picardia;
dua una gota d'aigua al bec
per 'nar bevent tot lo dia.

Avis important

Administració

El dia prime de janer de 1915 EL POBLE CATALÀ inaugurarà les millores que té anunciades. — Tots aquells que des d'avui se suscriguin al diari, pagant el primer trimestre de 1915, rebdràn gratuïtament EL POBLE CATALÀ : : : fins a fi de l'any corrent : : :

ECOS

TARTARINS.

Era creença general que l'artarisme, el quixotisme, el romanticisme, el xovinisme, el jingoisme, i d'altres xardoroses manifestacions de la fantasia dels homes, era una virtut merament meridional i llatina.

Pur engany.

Cada dia ens convenim més de que no hi ha al món ningú més artarista que els alemanys, però el tartarisme alemany més que jovent i rícol és grotesc, no pot resistir l'aguda crítica. N'hi ha prou amb llegir les notícies produïdes pels centres d'informació tudesca.

No hi pot haver home de seny mitjà que s'empari a aquelles grolleres abel·les, canards, guatlles, i demés mentides que prodigament escampen les agències d'informació alemanya.

Algunes evius, emperò, se les mengen aquestes guatlles.

Bon profit els fassin.

....

SAQUEIG.

En el Castell de Compiègne existeix el famós taulell d'escacs que va pertanyer a Napoleó.

Els soldats del kaiser varen entendre que havent anat a parar les virtuts guerres del gran cor a l'anima marcial del kaiserprinz — o del arçpisp, com diu la nostra gent del poble — també li corresponia aquell taulell d'escacs. I se'l varen endur.

El general alemany, va apoderar-se dels reis; els queixos d'Estat major, els cavalls, alfers i torres; i els oficials, els peons. Un saqueig complet.

Es lo que faltava en el palau del kaiserprinz, tot ple de records napoleònics: quadres, bustos, llibres, armes, banderes, per exaltar la fantasia esbojarrada d'aquest jove príncep. Ara amb un joc d'escacs, sabrà lo que vol dir un xec a mort al rei.

En ell, segons la tradició, s'ha d'acomplir la secular profecia del monjo Hermann, acabant-se per sempre més la dinastia dels Hohenzollern.

I qu'è farem, llavors, del Sacro Imperi Romà Germànic? que'l noucentisme mediterrani, ofrenava al kaiser, com una mona de Pasqua?

....

EL DIA DEL KAISER.

Ja no s'accontenta el gran emperador a passar revista a les seves tropes, dient-los amb inflamades paraules, qu'exterminin els Aliats, mentre ell s'ho mira de lluny.

En un dels darrers dies va fer, en temps, tot això: va enviar al kaiserprinz de Laxona el pesam, per la mort d'un parent; va condecorar el seu germà; va nomenar coronel del regiment de Guillem I al príncep Ethel-Fredric i comandant del quart regiment d'uhlans al príncep Conrad de Baviera; va felicitar al burgmestre d'Estrasburg per fer 80 anys; i finalment va implorar la protecció de Deu per les armes germàniques.

Quin home! Quin estadista!

El pressupost d'Instrucció Pública

Es sempre aquí que's tracta de fer-hi economies. Reunir un grup de mils pessetes per atencions burocràtiques que'l país no reclama, a costa del magnífic pressupost d'Instrucció Pública. Després de molt discutir, alguns minories parlamentàries i el Govern han decidit pujar fins a 625 pessetes el sou mínim dels mestres espanyols. Una vergonya!

Llegeixis lo que diu «La Mañana», orgà de les democràcies madrilenys: «La Comisión, los jefes de los grupos parlamentarios están convencidos de que han hecho bastante, elevando de 500 a 625 pesetas el sueldo de los maestros. No se puede hacer más... ¡porque hay guerra en Europa!».

Insistamos. El argumento es un desatino. Lo apuntábamos ayer, lo decimos hoy, mil veces lo diremos. Tan desatinado es que renunciemos al argumento: se cita y se deja.

Però volvem a mantenir nostre criteri de que tan irrisorió es el sueldo de 625 pessetes com el de 500, el de 550, el de 1.100, el de 1.375 y el de 1.650 pessetas, teniendo en cuenta que los tres últimos son semánticos. Para llegar a estas tres últimas categorías hacen falta cuatro años de carrera, una oposición reñida y después muchos años de servicios. En Correos, Telégrafos y Policía se ingresa con 1.500 pessetas, o sea, TRES VECES MAS que un maestro, que tiene carrera y título.

El dato es de fuerza incontrastable, pero como a los políticos que hacen números hay que hacerlos, a ellos brindamos la siguiente vergonzosa estadística:

	Pesetas.
Empleado de Correos	1.500
Idem de Telégrafos	1.500
Policia secreta	1.500
Guardia civil	1.000
Idem de Orden público	1.000
Oficial de albañil, a 350 pessetas viene a salir	1.250
Oficial de zapatero, a 2 pessetas	730
Empleado de tranvía	1.250
Barrendero de la villa, a 2 pessetas	730
Bedeles, ordenanzas y porteros	1.000
Muchacho recadero de tienda (comida, 1 peseta; ropa limpia y vestido, 0'50)	550
Mozo de cuerda, cada dos días tres encargos	550
Vendedor de periódicos, 0'50 pessetas periódicos de la mañana; 0'50 pessetas periódicos ilustrados y extraordinarios durante el día, y 0'50 pessetas periódicos de la noche	550
Jornalero del campo, a 1'50 pessetas	550
Mozo de mulas, a 2 pessetas	730
Aguador, 30 cubas diarias, a 0'10 pessetas	1.200
MAESTRO CON CARRERA Y TITULO, 500 PESETAS. DESDE ENERO PROXIMO, 625.	

EL POBLE CATALÀ GUERRA EUROPEA

Pocs diaris d'Espanya poden oferir als seus lectors una informació de la Guerra Europea tant completa com EL POBLE CATALÀ. A París, a Londres i al propi teatre de la Guerra, els nostres corresponents estan realitzant una brillantíssima campanya.

Cada setmana EL POBLE CATALÀ publica cròniques de la Guerra Europea a càrrec de Redactors especials del nostre diari.

Cròniques de París
per En J. Pérez Jorba

Cròniques de Londres
per En Alfons Almasque

Cròniques de la Guerra
per En Frederic Pujol i Vallès

De l'U.F.N.R.

Per a que aquesta secció sigui completa, preguem a totes les entitats del partit que'ns envii notícia de tots els actes que organitzin

CENTRE NACIONALISTA REPUBLICA

Havent quedat vades assumptes importants per resoldre en la darrera sessió, se reunirà novament el Consell Directiu i la Comissió Instaladora del C. N. R. avui, dimarts, a les deu en punt del vespre en l'ho elge p'osador: Passatge de San Benet, 8.

Comité de Juventuts

En la darrera reunió celebrada per aquest organisme del nostre partit, després de vades assumptes de govern interior, va acordar-se publicar un manifest que's farà públic dintre breu temps, espiciant l'actuació que va a emprendre dita Juventut, a la vegada de saluació a tots els organismes de tot Catalunya.

A més s'han organitzat una sèrie de conferències de caràcter doctrinal que seran de pràctica oratori, en quines podran prendre-hi part tots aquells que s'interessin per tema que's discutirà. La primera de les quals se celebrarà el pròxim dissabte dia 6 a la U. F. N. R. del districte II, qual tema s'hi discutirà se farà públic.

C. N. R. Dto. VII

Per a demà, dimarts, a les deu en punt de la vetlla, queda convocada amb caràcter d'extraordinari, el Consell Directiu d'aquest Centre. Havent-hi en l'ordre del dia, una qüestió de molta importància a tractar, es prega la puntual assistència a tots els interessats que componen.

— El President: Fr. N. R. X. Pons.

Ateneu "Democràcia"

Avui, dimarts, a dos quarts de deu p'el vespre se reunirà el Consell Directiu d'aquest Ateneu. Se prega l'assistència a tots els que'l componen.

Centre F. N. R. Dto. X

El Consell Directiu d'aquest Centre se reunirà avui, dimarts, a dos quarts de deu del vespre. Se demana la assistència a tots els socis consellers.

La Política

Exposició important

Firmada per totes les Juventuts polítiques de Catalunya s'ha enviat a les quals els grups parlamentaris i a tots els diputats catalans, demanant-los que no deixin passar el projecte de llei del secretariat, tal com se presenta, centralitzant a Madrid les oposicions.

El catalanistes

La Comissió de Cultura de l'U. F. N. R. Català, l'any a del districte II, projecta celebrar una sèrie de festes artístiques dels quals el primer tindrà lloc el dia 8 del corrent.

Defunció

Ahí, mort en aquesta Ciutat el conegut propagandista llibertari, Anselm Lorenzo. L'enterrament, que serà a les deu, tindrà lloc avui, a les dues de la tarda, sortint l'enterrament del carrer d'En Casanova, núm. 32.

Anants i vinents

En l'express d'ahir al matí, arribà de Madrid el diputat renyor Lloas.

IDEARI

O és un xic oportuna l'evocació de Sabí? La profecia moresca anuncia l'aparició de un astre vermell per un dia i assagur en qu' esclatarà una guerra universal. Glosant aquesta tràgica aparició, Leconte de Lisle va escriure molts anys enrera, cap a mitjans de la passada centuria, la poesia amb que vestirem de festa l'ideari d'ahir. Es arribat el moment de l'astre vermell? L'Anticrist del cristianisme és en les religions de l'Arabia un astre que destila per sempre sobre el món la claror vermella de la sang. En el nostre cel diàfà, ara que la lluna està en un bell quart creixent i brilli els carrers com la vera lala d'argent entre el camp de les estrelles, segons la magnífica imatge del Booz de Hugo, en el nostre cel vauran aparèixer tot de cop el Sabí dels musulmans?

Hauré de dir alguna cosa sobre Leconte de Lisle. Cal dir que va néixer a l'illa de la Reunió en 1818, que va morir a Louveciennes en 1894, o sigui ja en vida del vostre Amic? Cal parlar no més de l'estètica de Leconte. El caracteritza la seva poesia per l'impersonalitat i pel més lluminós culte a la forma. És l'inversa del nostre entranyable Maragall. És el poeta estudiant, frot, correcte, sense imació, que esculpeix les seves estrofes com solero un marbre immortal. A l'escola romàntica en la qual el poeta és el centre de la seva poesia que no és altra que la descripció personal de lo que sent o lo que sofreix i estima. Leconte oposa l'estudi, i afirma que és estrany a la vera poesia tot lo que pugui passar al poeta com a home vivent. Ha passat el temps i ha fet justícia. Aquí el savi traductor de Horaci, l'autor dels cèlebres Poemes Barbers, Antics i Trágics, resta oblidat, no ha trascendit a la multitud mai, no s'ha fet popular. Els qu'atros que avora de les rel gons exòtiques són justissims, tots els versos són molt ben midats, la llengua és límpida, i brilla de totes les perfeccions com es mil caires de un diamant preciós. Però hi manca la divina esgarriada de l'emoció i així tota aquella poesia és inútil i infeconda. En canvi, quina deu d'humanitat i de vida, a través de totes les turpituds del romanticisme. En Musset i En Lamartine, en la Desbordades Vajmore i En Hugo, on és el poeta que estima i que sofreix, i no les ombres esvanides de les races mortes que han volgut resucitar en fredes, correctíssimes, estrofes.

L'AMIC.

La zona neutral

Notes adhesions

Societat de resistència d'obres en gener: de pint. Sindicat d'obres en gener: de pint. Sindicat Cooperatiu de la Lleidat de Gràcia. Feració del Ram de construcció de Barcelona i el seu radi. Sindicat obrer de càrrec de cartó. Socie de pintors de Gràcia. Societat de mestres pintors de Barcelona. Societat Cooperativa de consum. Producció i creació «La Guàrdia Col·lectiva». Unió de Barbers, Poble Nou (San Martí). Cambra regional de socis dels Cooperatius de Catalunya i Barbers.

Dr. Serrallach VIES ULTIMARIES I RENTONS 122 216 29. Lleidat, 40. Consulta económica, de 7 a 9. Jovellanos, n.º 9.

EL BARATO

Mantes llana

Actualment no hi ha casa a Espanya que tingui tantes existències

Vendes al Major i Menor
Mantes pura llana desde Ptes. 3'00

PREU FIXE

L'U. F. N. R. a les Corts d'Espanya

Interpel·lació del diputat a Corts per Tortosa

En Marcelí Domingo

en la sessió del Congrés del 21 de novembre de 1914

Con la venia del señor Presidente,

El señor DOMINGO: Señores Diputados, en la Prensa se ha publicado una instancia, que por mi carácter profesional he recibido también de los interesados, firmada por varios maestros interinos y dirigida al señor Ministro de Instrucción pública. Estos maestros interinos solicitan que se forme una lista igual a la formada el año 12, y así se cumpla el artículo cuarto del reglamento de 1911, que dispone que los maestros interinos que tuvieron servicios prestados antes del primero de Julio de 1911, pudieran ocupar las plazas que hubiera vacantes de 500 pesetas. Alfirmarme yo al señor Ministro de Instrucción pública y a la Cámara, únicamente pretendo que se dé una contestación a la solicitud dirigida por estos maestros. No pretendo que se coloquen maestros con este sueldo vergonzoso; que servirá después de fundamento a esta colocación para no mejorar la categoría ni elevar la clase. De los sueldos habremos de hablar extensamente cuando se discutan los presupuestos.

Lo que yo pretendo ahora es que no se dilate la contestación a la instancia formulada por estos maestros, abonando con todas las razones para que no se crean ellos con el derecho de poderse quejar como muy justamente han podido quejarse hasta ahora.

Otra consideración que yo he de someter al señor Ministro de Instrucción pública es la referente a la situación en que se encuentran varios maestros auxiliares de distintas provincias y pueblos de España, después que se ha hecho el desdoble de las escuelas. Estos maestros auxiliares, cuando las escuelas eran unitarias, con el sueldo personal cumplían todas sus obligaciones; como el material de la escuela quedaba a cargo y cuenta del maestro director, ellos no tenían responsabilidad sobre el material. Al hacerse el desdoble estos maestros auxiliares quedan dirigiendo una escuela, y, por tanto, con el deber de suvenir a las necesidades de material que la escuela tenga. Del atasco de este material están encargados hoy los Municipios. Hay muchos Municipios en España, podríamos decir que el 90 por 100 de los Municipios, que se niegan a quemar el cumplimiento de este deber, que se niegan a dar a los maestros las cantidades que para material les corresponden. No es extraño; los Municipios de España que en un gran número no subvencionan los auxiliares que tienen las Escuelas abandonadas, no es extraño que al asignarse esta nueva obligación lo desduden con mayor motivo. Yo lo que deseo, señor Ministro de Instrucción pública, es que averigüe cuáles son los Ayuntamientos que deben estas cantidades a los maestros y les obligue por ahora a que sufraguen las cantidades. Y digo por ahora, porque yo he de significar a S. S. que sería más de lo deseado que esta obligación que es hoy de los Municipios pasara a ser obligación del Estado, y que el Estado reintegrara el material de los maestros que han sufrido el desdoble, de la misma manera que sufragó el de los directores de las Escuelas.

Y en lo que se refiere al material, he de hacer una observación al señor Ministro de Instrucción pública: el material está en relación con el sueldo del maestro, no está en relación con la categoría de la escuela. Cuando el sueldo del maestro varía según la categoría de la escuela, se comprende que el material fuera unido a la graduación del sueldo, y hoy que el sueldo no lo lleva la escuela sino el maestro, esta organización es injusta. Nos podemos hallar con un maestro que dirige una escuela rural con un sueldo superior y un material rebajado a su categoría, y puede darse, se da, el caso de maestros al frente de escuelas en las capitales con un sueldo pequeño y con una retribución exigua para material, proporcionado, no a la escuela, sino al sueldo del maestro. Así, pues, habiendo variado las condiciones de las escuelas respecto a los sueldos

de los maestros, también deben variar estas condiciones con lo que hace referencia al material. Esta es una consideración que yo someto al criterio del señor Ministro de Instrucción pública para que estudie las modificaciones que con respecto al material de escuelas puedan hacerse ya en lo que se refiere a los auxiliares con relación a los Municipios, ya en lo que se refiere a la dotación según el sueldo de los maestros.

Al señor Ministro de Fomento, al que ayer tuve el gusto de anunciarle mis preguntas, he de decirle que el otro día hablaba en términos generales de la situación de inferioridad en que se hallaba la provincia de Tarragona y principalmente el distrito de Tortosa en lo que se refiere a vías de comunicación, construídas por el Estado. Hoy, confirmando aquel criterio, he de decir a su señoría, ya no en conceptos generales, sino en términos concretos, cuál es la situación relativa de la provincia de Tarragona. Al suprimirse el plan antiguo y aprobarse el de los 7,000 kilómetros y el Consejo de Obras públicas sólo admitió 43, haciendo una baja de 85'95 por 100 de lo propuesto por la Jefatura de la provincia, figurando entonces la provincia de Tarragona en el número 46, es decir, siendo la provincia a que se tuvo menos consideraciones.

Se dio el caso de que la provincia de Sevilla que pedía 13 kilómetros, el Consejo le concedió 203; a Málaga, que pidió 54, le dieron 107; a Valladolid, que pidió 72, le dieron 76; a Teruel, que pidió 204, le dieron 183; a La Coruña, que pidió 243, le dieron 198; a Logroño, que pidió 117, le dieron 95; etc. Esta hecha esta distribución con respecto a la extensión superficial, la provincia de Tarragona ocupa el octavo lugar, estando las provincias de Alicante, Gerona, Pontevedra, Santander y otras, que, con menos extensión superficial, tienen más kilómetros de carreteras. ¿Está con relación al número de habitantes? No. Por lo que respecta al número de habitantes, Tarragona ocupa el 23 lugar, teniendo Albacete, Burgos, Gerona, Cuenca, Guadalajara, Lérida, Palencia, Salamanca, Santander, Teruel, Valladolid, Zamora, etc., menor número de habitantes y contando con mayor número de kilómetros de carreteras. ¿Está con relación a lo que paga por contribuciones? No. Por lo que se refiere a las contribuciones, ocupa el 28 lugar. Albacete, Burgos, Cáceres, Cuenca, Guadalajara y otras, contribuyendo con mucho menos, tienen más kilómetros de carreteras. ¿Hay razón en mis peticiones?

La petición que hice el otro día, confirmada y abonada por estos datos que hoy he expuesto a la Cámara, se justifica aún más con decir que el distrito de Tortosa, que tengo el honor de representar en esta Cámara, a causa de la crisis que se atraviesa en España por la guerra europea, se encuentra con muchísimos obreros que trabajaban en Francia de donde han tenido que regresar, y que actualmente están sin trabajo. La principal riqueza del distrito de Tortosa es el aceite; pero la cosecha de aceite será este año completamente nula; de modo que todos los obreros que en esa temporada podían comenzar a emplearse en las labores del campo, ahora van a verse sin ese trabajo, y tampoco podrán marchar a Francia, que era su recurso en otros años de penuria. Así se encuentra el distrito de Tortosa con esa falta de carreteras, con ese número de población y con esa carencia de trabajo. Hay carreteras en construcción, como la de Tortosa a García, cuyo tercer trozo hace una porción de años que está principiada y que por deficiencias de bronce tenía que sufrir continuas demoras. Yo pido que estos trámites se salven con urgencia y la carretera se termine. Y pido también al señor Ministro de Fomento que atienda al ruego que le hice el otro día respecto a la construcción de los puentes de Pont de Safranc y otro en la carretera de Castellón a Tarragona, y la salida de Perelló; en la carretera de la Cava, que constituye una

gran necesidad y cuya promesa está ya hecha por S. S., y en la realización inmediata del cuarto y quinto trozo de esta misma carretera de Tortosa a García.

Por lo que se refiere al puerto de Amelía, cuyo proyecto se está haciendo ahora, yo ruego al señor Ministro de Fomento que tan pronto llegue aquí este proyecto se active su despacho, procurando con todas estas obras que no quede la provincia de Tarragona y el distrito de Tortosa sin vías de comunicación, y que los obreros que en esta época de invierno no pueden emplearse en ninguna clase de trabajo, lo encuentren y remedien así sus necesidades.

Al señor Ministro de Hacienda, que no se encuentra en la Cámara, ruego a la Mesa le transmita las palabras que a él van dirigidas.

El «Boletín Oficial» de la provincia de Tarragona, hace dos meses que está publicando una serie de subastas de fincas que corresponden al distrito de Tortosa. La subasta de esas fincas se hace en su mayor parte por los motivos siguientes: Los dueños de las fincas, o los antecesores a los dueños de las fincas, contrajeron ciertas deudas; las pagaron y por el hecho de que por quien correspondía no se diese cuenta a la Delegación de Hacienda de que las deudas se habían cancelado, ahora se hallan los propietarios con que por dejar de pagar lo que estos deudores si existieran habrían de haber pagado, se procede a subastar las fincas.

Esto no es justo. Además, aunque lo fuera teniendo en cuenta la miseria que actualmente hay en aquel país, como en toda España, no creo sea ésta la época más adecuada para proceder así con los contribuyentes. Además, como a la noticia de la subasta no se da la publicidad conveniente, ocurre que los interesados no tienen la mayor parte de las veces noticia de ella y se hallan, con que, sin su conocimiento, la Hacienda se apodera de las propiedades. De modo que lo que yo deseo se transmita al señor Ministro de Hacienda es que atendiendo a las circunstancias actuales se suspendan ahora las subastas y que, cuando otras nuevas hayan de hacerse, se procure darlas a conocer con tiempo y por medios diferentes a los que hoy se emplean, buscando también el modo de que a la Delegación de Hacienda llegue por los Registros o por quienes corresponden la noticia directa de las cancelaciones de las deudas ya satisfecitas. Así se evitarán la mayor parte de estas subastas. No tengo más que decir.

La campaña sanitaria

Reunión a la Barceloneta

En la Vanguardia Radical de la Barceloneta se celebró desfilando una reunión de vendedores de la barrada relacionada con el estallido de la epidemia de la peste en el distrito de San Antonio, asistiendo al presidente, don Juan de la Cruz, y al regidor del distrito, señor Rocha.

El señor Rocha explicó las medidas sanitarias que el Ayuntamiento ha adoptado a las dificultades que se troba por emplear.

Un melé epistolar un nou específic per al tractament de l'infus i el senyor Rocha oferí presentar-lo a la Junta Municipal. S'acordà sense discussió que cada una de les barrades designi un individu per a formar una Junta de Sanitat, si les autoritats ho permetien, encarregada dels següents assumptes:

Primer: Que a cada casa s'instal·li un dipòsit degudament a condició per a que els vells depositis les escombraries fins que els encarregats de recollir-les ho vullguin.

Segon: Que l'Ajuntament procedeixi a la major breugada a les filtracions de aigües i arranjaments de canyeres que siguin necessaris a la barrada.

Tercer: Que's denunciï a tot veí que té escombraries al carrer.

Quart: Que's divulgui l'obligació de l'Empresa arrendatària de Pompeu Fabra de fer l'enterrament de franc als pobres.

Quint: Gestionar dels diputats persones afilicades que puguin aconseguir, que sigui trasllatada el quarter de caballeria.

Sisè: Que s'instal·lin sistemes a les fregetes.

Abans d'acabar la reunió se donà un vot de gràcies al senyor Rocha per la seva assistència i a la Junta Radical per la seva iniciativa.

Un regidor que s'explica...

El senyor Bisquits, regidor regionalista, ha visitat al senyor Boladeres, alcalde constitucional, per a preguntar-li que fes constar.

a) que en la darrera Junta celebrada per la Comissió permanent de Sanitat no va variar de criteri i menys degut a influències polítiques, respecte al millor procediment per a l'instal·lació de canyeres per a la conducció d'aigua de Moncada.

b) que sense abdicar del criteri de que les tuberies de ferro són preferibles a les de ciment armat, la portenitat del temps i per a que les aigües vagin quan abans a Barcelona i sobre tot tenint en compte que un cop acabat l'aqueducte de Moncada aquelles tuberies passaran a ésser una cosa secundària, no té inconvenient que sigui de ciment armat, però en galeria.

Que consti? Eh? Entesos.

Les conduccions de l'aigua de Moncada

El senyor Boladeres ens ha dit que avui començaran les obres d'instal·lació de canyeres per a la conducció de l'aigua de Moncada.

Les noves canyeres seran de ciment armat, però esteses en galeria. Primerament s'assenalarà una solera ferma d'obra, després el jas de sortida i tot seguit, la col·locació dels tubos.

La roba bruta

Complint les ordres del senyor Alcalde per la brigada d'higiene urbana s'ha portat a efecte la desinfecció de robes i veïculs que procedents d'aquesta ciutat anaven destinats als safres dels pobles llindants desinfectant-se en total d'uns 70 a 80,000 kilos de roba.

Datos oficiales

Les Eftides denunciades en el dia d'ahir ascendien a 28 i les infeccions intestinals a 22. Total 50.

Els deportes

Ciclisme

A l'objecte d'exposar el nou règim amb que tindrà que regir-se més endavant la important entitat Unió Velocípedica Espanya, la s'ha celebrat l'anunciada reunió en el seu local del Passatge de la Pau, assistint a aquest important acte, el Comitè directiu, en ple, de l'Unió així com bon nombre de representants de la premsa diària i esportiva de Barcelona.

Entre els lloables propòsits del Comitè, figura el de la construcció d'un gran Velodrom, que ens recordes a desparegut que ocupava lo que ara és camp de sports del R. C. D. Espanya, i a l'objecte de poder-hi celebrar carreres i festes ciclistes.

Pregueren l'ús de la paraula, además, el senyor Gaudas, president de l'Unió i els nostres estimats companys en la premsa senyors Mastrolari i Elias Juncosa, donant-nos a conèixer aquest darrer estudi que té format de la construcció en terrenys que no fossin molt llunyants al centre de la ciutat, d'un ampli camp de sports capaç per poguer-s'hi practicar tots els indistintament. Aquesta idea que va ésser acollida amb agrado pels concurrents, encara seria de gran transcendència al poguer-la posar a la pràctica tota vegada que significaria un marcat avenç en l'ideal esportiu barceloní, al ensems que reportaria moltes i senyalades ventajoses.

Els senyors Sanromá i Fontdevila dedicaren belles paraules per a que l'unió i els voluntaris en aquests projectes, sigui un fet, ja que l'entusiasme esportiu de Barcelona no té un lloc en que dignament pugui portar a cap les seves manifestacions esportives.

Govern civil

Lock-out aplaça

Ahí manifestà el governador que s'havia aplaça per al proper vinent dimarts, el lock-out que per a avui hi havien anunciat els fabricants de blanquet.

Encara que'l senyor Andrade, exposà la seva confiança, de que abans de l'emertat diu, s'arribaria a un arreglo.

Denuncia

Ha visitat al governador una comissió d'obres formers de la societat «La España», per a denunciar-hi que els inspectors nomenats per la vigilància del decanats domèstics contractes de treball en l'indústria, a que pertanyen, han descobert a un patró fabricant pa els diumenges.

El senyor Andrade ha promès a's comissions, imposar-li el degut correctiu.

Exposició

Una comissió de patrons formers no agraïats, esguerrats ahir a veure al governador civil, per a exposar-li la situació en que's troben a davant l'Asa en el preu de les fustes, per no contar amb les ventajoses que distruen els agreïats.

El senyor Andrade els hi pregà'n'ho poguer-sin cap determinació que pogues per a la dels consumidors, o's, doncs, està fent actives gestions per evitar la pujada que cada dia s'observa en el preu de la fusta.

Espectacles

GRAN TEATRE DEL LICEU

Demà, dimarts, se posarà en escena i per primera vegada en aquesta temporada, l'hermès drama mífic en 5 actes del Mestre Wagner, Parsifal.

Tot el món recorda el grandios exit que obtingué Parsifal l'any passat, en el Liceu, i donats els elements que aquest any s'encarreguen de la seva representació, no pot dubtar-se que l'èxit serà encara major que en l'anterior temporada.

Canstarán Parsifal la senyoreta Roca, i els senyors Vinas, Bonini, Bettini, Palino i Giralt.

Regran per a les representacions de Parsifal, preus sumament econòmics començant el primer acte a les set de la tarda i després d'un intermèdi que's donarà per a sopar, començarà el segon acte a les 10 de la nit.

Donat l'entusiasme que Barcelona sent per totes les manifestacions artístiques, i l'aconteixement musical que suposa la primera representació de Parsifal, no dubtem que'l teatre estarà brillantíssim i l'espectacle serà dels que no s'obliden.

TEATRE ESPANYOL

El millor exit de l'Espanyol. El més gran exit del vodevil «La primera vegada» va augmentant cada nit. La primera actriu, Elena Jorja i la seva germana Tina, amb les seves esplendides «doiletes» junt amb les actrius senyores Vinyals, Casanovas i Valero, constitueixen el «duo» més suggestiu de l'enginyosa producció. Pont, Bozzo, Alfonso i Ferrer derrotxen la seva vis còmica. Per altra part la traducció hàbil del vodevil deguda a la pluma de l'aplaudat actor comèd don Joan Mallo fa créixer el riom extraordinari.

TEATRE APOL

Proseguen activament els ensaigs de la magnífica obra del gran dramaturg portuguès doctor Juli Dantas, titulada «Santa Inquisició».

L'estrena d'aquesta tragedia en el teatre Apol constituirà, segurament, un grós exit. Hi ha expectació entre el públic i la crítica barcelonina per conèixer aquesta obra d'En Dantas, que ve procedida de tanta i merescuda fama. Posarem al corrent als nostres lectors de tots els detalls relacionats amb l'esmentada estrena de «Santa Inquisició».

VARIES NOTICIES

S'ha inaugurat la temporada d'òpera en el Teatre Real, amb «La Walkyria» d'En Wagner.

Han sigut els principals intèrprets d'aquesta obra wagneriana les fustes Schubert, Fittz, Fgozzini i el tenor Vaccaro, el nostre compatriota, el bariton Segura Talien i el baix Vittorio.

La direcció de l'orquestra anà a càrrec del mestre Mancinelli, prou conegut del

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Dilluns 7 de desembre i dies següents

GRAN EXPOSICIÓ I VENDA

DE

Articles per a

TAULA I REGAL

Variadíssim assortit de articles a Preus considerablement reduïts

Dietari EL SIGLO per a 1915

El més complet, útil i econòmic

Conté infinitat de detalls interessants.—(Historietes il·lustrades.—Receptes de cuina.—Magnífics mapes en colors, etc., etc.)

un a Pessetes 0'80

nostre públic, qual labor ha sigut molt elogiada.

«Els senyors Sánchez Carrere i Mora han estrenat en el teatre Martin un sainet humorístic titulat «El quinqué de Petronilo», amb música dels mestres Quisant i Romero, agraïent al públic.

«El Jove pianista valencià En Guillelms Givès ha donat un recital en el teatre Espanyol, havent sigut la seva labor premiada amb molts elogis, per la premsa que li augura un bell porvenir».

«A Inca (Mallorca) s'ha inaugurat un bonic teatre construït a tot luxe i que reuneix totes les condicions d'higiene i seguretat.

«La inaugurat la companyia Granier, amb l'òpera «La princesa del dolor».

«Ha mort l'antic arxiver teatral don Angel Guix, que comptava amb la gent de teatre d'una solida i ben conquistada popularitat.

El senyor Guix, era conegutíssim, intel·ligent i amable, éssent molt estimat entre els actors i professionals que'l tractaren.

Rebi la seva afligida esposa l'expressió del nostre més sentit condol.

El Municipi

El paviment del carrer de Ferran

La Associació de veïns del carrer de Ferran ha dirigit una instancia a l'Ajuntament demanant-li disposi un ensaig del procediment de pavimentar amb asfalt «a junt clos», en els troços de dit carrer en la seva part plant i en la de major pendent, de 50 metres quadrats cada troc; a quin efecte se compromet a contribuir amb un 20 per cent a l'import de dit treball.

Petició

L'entitat industrial denominada «Electro Catalana» del zinc de Barcelona ha sol·licitat de l'Ajuntament una concessió de terreny a la zona industrial Marina o pròxima marítima per als experiments de l'industria de nova implantació destinada a l'obtenció de zinc, ferro, i plom, metalls, acid sulfuric, acid clorhidric, sulfat de sosa i blanc de zinc.

L'Ajuntament de Santa Coloma

Ahir malí estigué a l'Alcalde l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramanet demanant que's practiqui i es resolgui quant abans el desdoblament de l'anlie terme de Sant Andreu i Santa Coloma conforme sol·licitaren en instancia presentada en el seu dia; i que inter l'Ajuntament s'imbeixi de concedir permís per a l'instal·lació de motors elevadors d'aigua a la Companyia de Dos Rius per entendre que's pous pertanyents a aquesta Companyia estàn situats en terme de Santa Coloma de Gramanet i per lo tant deuen tributar a aquell Ajuntament.

Institut d'Estudis Catalans

La secretaria de la Secció de Ciències de l'Institut d'Estudis Catalans comunicà que el Tribunal que ha d'entendre en el Concurs per a les places de Cartògraf i Delinquant del Mapa de Catalunya; ha quedat constituït per els senyors don Esteve Terradas, membre de l'Institut; don Jacint Mumbri, enginyer director d'Obres públiques; i don Ramon Vilamitjana, catedràtic de Topografia a l'Escola d'enginyers industrials de Barcelona.

Els exercicis corresponents a la plaça de Delinquant començaran el dia 7 de desembre, davant els senyors aspirants trobar-se presents a les nou del matí, al local de les classes de Dibuix de l'Escola d'Enginyers Industrials.

Els senyors aspirants a les places de Cartògraf deurán presentar-se el dia 7 de desembre, d'once a una del matí, a la secretaria de la Secció de Ciències de l'Institut d'Estudis Catalans, per a regular-li l'entitat de l'exercici que ha de constituir la prova del Concurs.

Els successos

Una joieria saquejada

Els lladres s'emporten tranquil·lament per valor de 125.000 pesetes.—La policia no'n sab res per ara, enfadada (?) en vigilar

A la joieria que hi ha al Portal de l'Angel, número 11 i 13, ahir hi varen penetrar els malfactors i s'emportaren totes les joies valorades en 125.000 pesetes.

A les deu del matí l'amo d'aquesta joieria se presentà a la qüestura de policia, denunciant el robu que acalera de descobrir al seu establiment al moment d'obrir-lo per a la venda.

Per efectuar el robu, els lladres entraren per la porta que té en un carreró sense sortida, la sombrereria de dona Perelló, veïna de la joieria, i fent-hi la paret de la necessària logran entrar a dit establiment.

Se suposa que'l robu se feu a la nit, per veure's a terra algunes gúes de cera, sense que se pugui precisar quia ja que dits establiments queden tancats des del dissabte al vespre no quedant ningú al seu interior.

La policia, com sempre, no s'ha res de l'audaç saqueig. Suposem que aquest robu serà com tants d'altres que la policia no ha conseguit descobrir, ocupada en la seva única tasca d'aplicar citadans i fer de «planton» en els llocs que donen, «deina».

Operacions de Valors

fetes ahir, en diferents llocs:

Interior 4 % A.	7700
Idem idem B.	7500
Idem idem C.	7450-7400
Idem idem D.	7250
Idem idem E.	7185
Idem idem G i H.	7600
Amortizable 5 % A.	9350-9300
Idem idem B.	9315
Idem idem C.	9300
Idem idem D.	9200
Idem idem E.	9165
Municipi 1906	\$370-827-8300
Idem 1912 E.	7100
Diputació Barcelona.	9200
Obligacions:	
Almansa 4 %	7800
Idem adherides.	6600
Nord 4 % (Osca)	7925
Francas 2 i quart	4902
Alacants 4 i mig B.	8525
Idem 4 % C.	7700-7750
Idem idem D.	7450
Idem idem E.	9500
Port de Barcelona 1908	9500
Idem idem id. 1912.	9500

Les accions del Nord se feu a 6250, 6200 i a 6300 les d'Alcant 6250, 6200, Colonials 3550 i Peninsular de Telèfons a 8725.

CUPONS

NOTICIES

▲ L'Associació Musical de Barcelona celebrà el dilluns dia 7 a la Sala Alcazà el primer dels concerts corresponents al mes de desembre, amb un llistat per a l'home per l'home concertista Joan Miquel, amb el concurs del Mestre Juncosa (piano). Composen el programa una sèrie d'obres molt interessants, entre elles: Sonata de Cesar Franck, i la Chaconne de J. S. Bach, per a violí sol.

Constatant la malaltia del cèlebre violinista Marián Perelló, se'va donat a els dos concerts que havia de donar el mes de novembre el «Trio de Barrois».

▲ L'eminent doctor Ignasi Crespó se troba greument malalt en aquesta ciutat. Són moltes les visites que's reben a casa, a casa del doctor, dels seus amics i coneguts que s'interessen pel curs de la seva malaltia.

Li desiguen un prompt i total recuperament.

▲ Desdijant el C. A. de D. del C. I. de la I. aforar amb tots els seus títols el desamortitz de la Cooperativa Alim.

: CASA BASTIDA :

18, Passeig de Gràcia, 18. - BARCELONA

Durant la guerra europea La Casa Bastida estableix unes grans rebaixes de preus en els quals se beneficiarà el 50 % en la sastreria Nordamericana, amb el doble fi de facilitar al públic grans i oportunes ventatges i al mateix temps, poder donar treball als nostres obrers. Trajos i abrics fets amb una perfecció compatible amb la millor de mida i amb tela de GRAN CHIC estil anglès.

PREUS: Els de 30 a 15; els de 40 a 20 i els de 50 a 25 pessetes

Impermeables anglesos des de 25 pessetes.-Gorres angleses des de 1'45.-Berrets anglesos des de 2'95.-Camises classe bona 3 per 5 ptes.-Una dotzena de colls i punys per 5 ptes.-Sabates forma americana a 12'95.-Guants anglesos a 0'95.-Trajos interiors des de 2'95.-Mitjons mitja dotzena 1'95.-Binocles, agulles i corbates al preu que vulguin.-Ermilles fantasia des de 2'95.-Ermilles de goma a 3'95 pessetes

Hores de venda: de 9 a 2/4 de 8 tarde-Variats regals al comprador segons la seva compra

SE PERFUMARÀ A QUI HO SOLICITI

AUTO-SIFON

En totes les cases se pot preparar instantàniament l'aigua de Seltz.

Auto-Sifon cristallí de Bohèmia de cabuda i litre:

Pessetes 9

Les cargues sols costen 10 cèntims.

Enviant 14 pessetes se remet franc d'embalatge un

Auto-Sifon, 12 càpsules i un estoig.

En petites poblacions amb 200 pessetes de capital se poden vendre al públic aquests Auto-Sifons

amb un benefici de 5 pessetes diàries.

NOU INVENT

Petit aparell per a carregar instantàniament

les cambres de bicicletes i motos.

Dóna a les gomes un 50 % més de duració.

Cada carregada so's costa 5 cèntims.

Enviant 8 pessetes se remet un aparell RAC-

CORD i 12 càpsules i un estoig.

ANTONIO ALTISSENT Portaferrissa, 22 pral.

BARCELONA

Almanaque Bailly-Baillièrè

ENCICLOPEDIA POPULAR

ILUSTRADA PARA 1915

EN RÚSTICA

1,50 ptas.

REGALO DE

1.000 dècimos de

la loteria de Julio

de 1915, cuyos pre-

mios pueden im-

portar 345.980

pessetas

Un tomo de cerca de 500 páginas. = 1.000 grabados en negro y color.

En Provincias, 0,50 más para gastos de franqueo y certificado.

CICLES

MOTOS SUN.

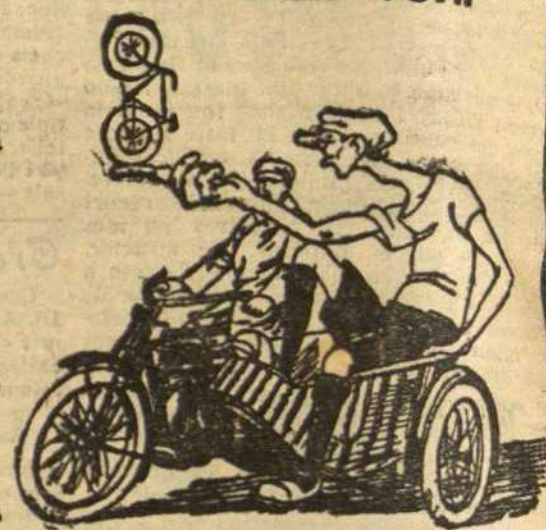
SANROMA

Els més sòlids
i lleugers

Telefon 1445

Balmes 62

BARCELONA

DINER en 1/2 hipòtesis, valors valors
desolats per tot ayal, en il-
lustr, propietaris, industrials i en aersals
des de 1/2 per 100 al mes.

DINER en 2/3 hipòtesis, valors valors
desolats per tot ayal, en il-
lustr, propietaris, industrials i en aersals
des de 1/2 per 100 al mes.

Esqueles mortuories: se n'admeten fins a les dues de la matinada

Bodes i bateigs

Captes i bossetes per a dolços. Preus
molt econòmics. FABRICA I DESPATX carrer de Sant Pau, 38

Elegancia TEMPORADA D'HIVERN Baratura

Colossal assortit de Trajos, Abrics i Ermilles fantaia i tota classe de preudes de vestir a preus molt econòmics

Gran sastreria de **J. Peralta** Portal de l'Angel, 15 i 17

Unión Empresarios de Pompas Fúnebres, S. A.

Servei Municipalitzat

En virtut d'haver comensat amb fetxa 8 del passat juliol, el nou règim municipal relacionat amb es serveis de pompes fúnebres, aquesta Empresa posa en coneixement del públic que essent la concessionaria del Excm. Ajuntament per a la prestació de dits serveis, ha estabert a seva Central, oficines, sucursals i estafetes en els següents punts:

Central, oficines, fàbrica i tallers, carrer Camp Sagrat, núm. 24, telefon, 2691

DISTRICTE 1.º SUCURSAL, SANTA BÀRBARA. 13	TELEFON 1895	DISTRICTE 5.º SUCURSAL, SANT PAU. 72	TELEFON 1917	DISTRICTE 8.º ESTAFETA, SAN GERVASI. 5	TELEFON 7809
1.º ESTAFETA, WAD-RAS. 236.	" 8238	6.º " ARISAU. 17	" 2490	" 9.º SUCURSAL, SANT ANDREU. 201	" 8265
2.º SUCURSAL, ALTA SANT PERE, 78	" 1767	7.º " CANONGE PIBERNAT	" 6104	" 9.º ESTAFETA, MAJOR. 27 (HORTA)	" 8999
3.º " PALLA. 8	" 949	7.º ESTAFETA, BLAY. 56	" 3400	10.º SUCURSAL, CLOT. 59	" 8234
4.º " LAURIA. 49	" 2643	8.º SUCURSAL, TORRENT DE L'OLLA. 133	" 7757		

n tots els prerrelacionats locals, serà el servei permanent tenint de dirigir-se a qualsevol d'ells, sigui personal o telefonicament els avisos de defuncions, per a l'immediata prestació del servei.

I mateix temps prega la Empresa concessionaria, se dirigeixi a les oficines qualsevol reclamació a que pugui donar lloc la implantació i desenrotllol del nou règim municipal establert, puix així serà deguda i immediatament atesa i subsanada qualsevol deficiencia.

El : Poble : Català

Diari Federal Nacionalista epu blicà

Redacció, Administració i Impremta: Carrer de l'Est, 16. - Telèfon 2298

Per a anuncis i comunicats, vègint-se tarifes

Anuncis

DE PRIMERA PLANA.	Per ratlla i columna	Pessetes	0'50
DE SEGONA PLANA	" " "	"	0'50
DE TERCERA PLANA	" " "	"	0'50
DE QUARTA PLANA	" " "	"	0'15

Gasetilles

Se publicaran en la «INFORMACIÓ DE BARCELONA», en la 2.ª 3.ª o 4.ª plana, indistinctament i amb un guió (—) al davant

Per ratlla Pessetes 1'00

NOTES UTILS	Per ratlla
REMITITS	" "
OFICIALS	" "
JUDICIALS	" "
ESPECTACLES	" "

Pessetes	0'65
"	0'65
"	0'50
"	0'50
"	0'15

Descomptes especials segons el nombre d'insercions